פסולה כסוכה וכמבוי · תימה דהוה ליה למימר ימעט כדלמרי' בריש מסכת סוכה (דף ג·) מבוי דרבנן מני מקנתא וי"ל מסוס דבעי למימר כסוכה נקט לשון פסולה לר' נמי לפי שהיה לריך להתריך בלשון ולומר יכנה וימעט ויחזור וידליק דלמעט כמו שהיה מודלקת לה סבי כדלמרינן בפ' במה מדליקין (שבת דף כב:) הדליקה בפתים והוליחה בחוץ לה עשה ולה כלום והכא נמי לה שנא:

הדרן עלך הכונס

מרובה · מי קתני לין בין כו' · מסתמא הכא היכא דתני לין בין לה שייך למימר תנא ושייר והקשה הר"י מחוריני"ם מהא דתנן בפ"ק דמגילה (ל' ח· ושם ל"ה ע"ב) לין בין נדרים לנדבות תנא שהנדרים חייב בתחריותן ונדבות אינו חייב בתחריותן ותירלי הא היכא שהנדבה בתה מן המעשר ונדר שהוא דבר שבחובה לין בתה תנא מן החולין כדתנן בתוספתה (מנחות ל' פא·) וי"ל דהתם לה בת לעטות כל עיקר שנדר ונדבה תלוקים זה מזה תנא בת לומר שאין חיוב הבתה בזה יותר מבזה תנא בתחריות אבל לעניין כל תחתר זה וזה שוין וכן לין בין שבת ליום הכפורים לה תיירי לכל דבריס שבייניהס כגון ליכול וכן לין בין י"ט לשבת תנא בת לוכל נפש בלבד לה תיירי בתומר שבייניהס כגון לתו ומיהו תנא בדבר האסור לו מותר לעשות בהן ועוד י"ל דהך מבבא דמגילה שנויה במסכת קינים (פ"ג מ"ט) גבי עולת העוף ועולה בין נדר בין נדבה לין בתה מן המעשר כיון דאין בה לכילת תדש כדדרים בסיפרי בפ' עשר תעשר ת"ל ולכלת ושמחת שמתה שים בה לכילה יכול עולות שאין עמהן לכילה ואין להתריך כאן יותר:

מרובה קתני תנא ושייר · לשון רחמנן דמייתי סיועתא לה כמי למימר דשייר דסבר ההוא ליטעמא דכיון דקתני מרובה אין לומר שייר כמו בתין בין וכן מסתמע לשון דקתמר לישנא בתרא מי קתני לין בין מרובה קתני מסתמא מתחילה היה סבור דמרובה הוי כמו לין בין וה"ק ומאי שייר דהאי שייר וי"ל דשייר טעמא נגב בתכילה דדרים לקמן רבי יוחנן דמשלם כפל ואי טעין טעמא נגב לה משלם תרבעה וחמשה כדתמר לקמן בפירקין (ד' סה:) ועוד ים מפרשים לתין למוס הכא תם אימו שמייר שוקף שנגב מתבירו ושוחפין שנגבו לה משלם תרבעה וחמשה כדתמר לקמן בפירקין (ד' סה:) ועוד ים מפרשים לתין למוס הכא תם אימו שמייר כי תם דבר תחד כיון דלה נתת למייניה תנא דגלי לן שיש ריבוי בכפל מתרבעה וחמשה:

יצאו קרקעות כו' · וה"ת כיון דתמעטי מסבועה כדתמרינן בפרק הזהב (ב"מ ד' מ:) תיפוק ליה דתין בהם כפל במשלם טענת גנב דלה משלם תא"ב ב"ד מביעיון לוסו וי"ל דתצטריך להיכה דנשבע ש"ש גנוב כדתנן (קדושין ד' טו·) זוקקין הגכסים שיש להם תחריות עס הגכסים ט' ליטבע עליהן ומיהו לפי מה דמסקינן לקמן התי היכי הוה מלנת כתיב כי ריבוי הוה דכפל ומבועה הכל תחד ניחת דליכא תנא תד קרא לתרוייהו וה"ת וגניבה בקרקע היכי שייכא וי"ל במשיג גבול לית במחובר לקרקע כי ההיא די' גפנים פשוטת ומשום שטענו לו ה' ומתני' שהוא שנגנב (שבועות ד' מב:) : **יצאו** שבועות · ותם תאמר למה לי קרא למשבע מכפל והא תפי' תבדו בידים לה משלם קרן למתן דלה דתין ליגלי דגרמי ותפי' מתן דדתין לה הוו תנא מדרבנן כדפרישית בסוף [הפרה] (ד' נד· ד"ה חמור) וי"ל כיון דלו תיתיה לשטר בעין חייב להחזיר (משלם) סלקא דעתך דכשמחזיר [משלם] (מחזיר) הכפל עמו דעתו

מתני' נן· לשטנגי"ל : **גמ'** לשטנגי"ל · לה תזו לה לינטי ולה מפרסס ניהה ולתן לפרסומי ניסה בעיבן :

הדרן עלך הכונס

תורה אור **מרובה** · מין בגונב לשבר בגנב כו' · לכתיב ונוכב מכים בתים ולה מכים הגנב : **גמ'** בשומן שפגם גנב· גנב בת וגנבו ודרשינן לקמן בשמעתין לחייבו לחמנת כפילה חס נשבע ונמלת שקרן : **לה קשיא** · תלמת נהגי ד' וה' בשומן שפגם גנב חס טבח ומכר : **מי קשיא מין בין** · דהוי דוקת ולה שייר מידי : **קשיי** · קלת דבריס שזו מרובה על זו ושייר : **שסוקעו לקרקעות** · דכתיב והתנחלתס לחותס וגו' (ויקרל כה) : **מין נופן** שפגם · תלת נוכרין לגבות ממון : להת

מתני' *גנ שיצא מתחת הפטיש והזיק חייב *גמל שהיה טעון פשתן ועבר ברשות הרבים ונכנס פשתנו לתוך התנות ודלקו בגרו של חנוני והדליק את הבירה בעל גמל חייב הגיחה חנוני גרו מבחוץ החנוני חייב *רבי יהודה אומר בגר חנוכה פטור : **גמ'** *אמר רבינא משמיה דרבא ש"מ מדרבי יהודה גר חנוכה מצוה להניחה בתוך עשרה דאי סלקא דעתך למעלה מעשרה אמאי אמר ר' יהודה גר חנוכה פטור לימא ליה הוה ליה לאנוחה למעלה מגמל ורוכבו אלא לאו ש"מ מצוה להניחה בתוך עשרה אמרי לא לעולם אימא לך אפי' למעלה מעשרה מאי אמרת אבעי לך לאנוחה למעלה מגמל ורוכבו כיון דבמצוה קא עסיק כולי האי לא אטרחוה רבנן *אמר רב כהנא דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום גר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמבוי :

הדרן עלך הכונס

מרובה מדת תשלומי כפל ממדת תשלומי ארבעה וחמשה שמדת תשלומי בפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים שמדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור *שנאמר בלבד שנאמר *כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו וגו' *אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל ולא הטובח ולא המוכר אחר הגנב משלם תשלומי ארבעה וחמשה : **גמ'** ואילו מדת תשלומי בפל נוהגת בין בגנב בין בטוען טענת גנב ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בגנב בלבד לא קתני מסייע ליה לרבי חייא בר אבא *דא"ר חייא בר אבא א"ר יותנן הטוען טענת גנב בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה אימא סיפא מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא א"ר יותנן הטוען טענת גנב בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה מי קתני אין בין מרובה קתני *תנא ושייר : שמדת תשלומי כפל נוהגת כו' : מנה"מ דת"ר *על כל דבר פשע כלל על שור על חמור על שה ועל שלמה פרט על כל אבידה חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון *יצאו קרקעות שאינן מטלטלין יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון יצא הקדש רעדו כתיב אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אף כל דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אבל עופות לא? ומי מצית אמרת הכי והא "שלמה" כתיב אמרי אנן בבעלי חיים קאמרינן אימא בבעלי חיים דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אין דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא

דדא

[כ"ב כו· שבת כח:] [עיין כ· שבת כח:] [שבת כח:] [שבת כח:] [לקמן סב ושם: פום, לקמן שם: ד"ה מין] [לקמן סב: קו:] [שבת כב/ח כ"מ מ:שבועו' מכ:] [לקמן קיב:]

תוספות השלם
עז א מיי' פ"ע מהל' מוכל ומסיק הל' יח סמג עשין מ"מ סי' שפד טעי' ב :
עח ב ג מיי' פי"ד מהל' הל' יג סמג עשין סה טוש"ע מ"מ סי' תיח טעי' יב :
עט ד מיי' שם מוש"ע מ"מ סי' תרעח טעי' ו :
פ ה מיי' פ"ד מהל' מטכח הלכה ז סמג עשין מד סי' ס טוש"ע שם :
נוסח נר חנוכה בחוק ושמיה
א ו ז מיי' פ"ל מהל' נגיבה הל' ו :
ב ח ט מיי' שם הל' יז סמג עשין מצ טוש"ע סי' שב :
ג י מיי' פ"ד שם הל' ה סמג שם טוש"ע סי' שנב :
ד כ ל מיי' שם פ"ב הל' ג טוש"ע סי' שב :
נוסח תשלום כפל ד' וה'
נוסח האומ' ד' וה' נוסף בכולן בעוון טענת גנב
מפנה ◇ ע' לעיל ה"ה אבל אומא שמור ד"ה וה' נוסף גם ב) ר"ת ד"ה אי אומא שמור ג) [אסיר"ל ד"ה אי